

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
22
Απριλίου
1919
Θεοδώρου
νούσου
Αν. ήλ. ωρ. 5. λ. 27
Δάσ. 7 λ. 17

ΙΙ ΔΕΚΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΙΙΙ ΔΕΚΤΑ

Μυτιλήνη — Έτος Γ'. Άριθ. 281 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία και Τυπογραφεία : Δεωρόδος Γεωργίου του Α'.

ΕΓΚΑΡΤΕΡΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΝ

Επανερχόμεθα σήμερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν θέματος διὰ τὸ ὅποιον ἔγραφομεν χθές.

Οτι δηλαδὴ πρέπει νὰ εἰμεθα ἡ- συχοὶ καὶ νὰ εἰμεθα υἱούδοξοὶ διὰ τὴν λόγον τῶν Ἐθνικῶν μας ζητημάτων.

Καὶ μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο ἐξ ἐνὸς κυρίου ἄρθρου Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου, φιλελευθέρας, τὸ ὅποιον ἐσχολιάσθη ἐνδρύτατα καὶ ἐθεωρήθη ὡς προσημαῖνον τὸ ναυάγιον τῶν Ἐθνικῶν μας ὑποθέσεων.

Ἐλειτημέθες διὰ τὸ ἀρθρον ἐνέχει πολλὰς ἀληθείας. Ἐκτὸς τῶν ἔχθρῶν μας, οἱ ὅποιοι ἐνθαρρυνόμενοι, ἐπὶ τῆς δυσεξήγητος στάσεως τῶν Συμμάχων μας ἀπέναντι τον, ἔχα- κολουθῶν νὰ σφάζουν καὶ νὰ καταδιώκουν τὸν Ἐλληνισμὸν συνεργά- ζοντα μετ' αὐτῶν καὶ Σύμμαχοι μηχανορραφοῦντες παντοιοτόπως ἐναντίον μας.

Ἐμεθα οἱ νικηταὶ καὶ δὲν μᾶς ἐ- πετράπη νὰ εἰμεθα, νὰ φαινόμεθα κάνως τοιοῦτοι ἀπέναντι τῶν νικη- μένων.

Παρῆλθον πέντε μῆνες τῆς ἀνα- κωχῆς καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ χρο- νικὸν διάστημα πανταχόθεν καὶ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Βουλγαρίας μᾶς ἀνηγγέλλοντο συνεχεῖς θραυστήτες καὶ βιαιοπραγίας ἐναντίον τοῦ Ἐλ- ληνικοῦ στοιχείου, αἱ ὅποιαι ἔχα- κολουθοῦν, χωρὶς νὰ μᾶς ἐπιτραπῇ ποτε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, οἱ ἀμέσως ἐνδιαφρόμενοι καὶ πάσχοντες νὰ τοὺς δύσωμεν τὸ μάθημα τῆς φρονήσεως.

Εἰς ἐπίμετρον δὲ, τὸ ἐπαναλαμ- βάνομεν, οἱ Σύμμαχοι μας μετέρ- χονται πᾶσαν φαδιονυγίαν καὶ δι- πλῶσον τοὺς ἔχθρους μας ἀκόμη διὰ νὰ τοὺς ἔξεγειρουν εἰς τὴν πρώτην εὑκαριόταν ποὺ ὅταν ἐδίδετο.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δύναμοσιευ- μένης μάλισταν τοὺς Συμμάχους μας αὐτούς.

Ἐλναι γνωστοὶ, δύος γνωστά εἶναι καὶ τὰ ἐλατήρια τὰ κινοῦντα αὐτὸὺς πρὸς τοιαύτην πολιτείαν, ἡ οποία δὲν στρέφεται ἐναντίον μας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον ἀλλων, καὶ ἐναντίον τῶν Συμμάχων δλων, δλου τοῦ κό- σμου, διὰ νὰ κορέσουν τὴν ἀπλη- στίαν των.

Ἄλλ' ἀν οἱ ἐν λόγῳ Σύμμαχοι μας προκαλοῦν τὴν δικαίαν ἀγανά- κτησίν μας, ἡ τῶν λοιπῶν Συμμάχων στάσις, δον καὶ ἀν εἶναι καὶ αὐτὴ ὁδυνηρὰ δι' ἡμᾶς, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίζῃ εἰς βαθύμον ποὺ νὰ θεω- ρῶμεν διαφευδομένας τὰς ἀπλίδας μας.

Ἐλναι τόσον ἀκανθώδη τὰ διά- φορα ζητήματα ποὺ ἐτέθησαν εἰς τὴν Συγδιάσκεψιν, ὥστε νὰ ἀπαιτη- ται μελέτη καὶ ἔργασία μαρκὰ διὰ τὴν λόγον των. Ἐπιπρόσθιον δὲ τό- σα κωλύματα, τόσοι λόγοι διὰ τὴν ἔργασίαν αὐτήν, ὥστε νὰ μὴν εἶναι καθ' ὅλοκληραν ἀδικαιολόγητος ἡ κρατοῦσα βραδύτης καὶ ἐπιψυλακτι- κότης αὐτῶν.

Οφελούμεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ νὰ ὀγκώμεν κραυγὴν ὁδύνης δι- δοσα ζητήματα ἀκόμη δ' Ἐλληνισμὸς, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀποκαρτερή- στωμεν, διότι δὲν ὑπάρχει λόγος καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔγγαρμεν τὸ ἐλάχιστον επεισόδιον εἰς βάρος τῆς πολιτικῆς τῶν Φιλέλευθερών Μπολσεβικού.

Υπὸ τοιοῦτον πνεύματος ἔγραφή καὶ ἀρθρογράφηση τοῦ Αγίου Δημητρίου

ἐν ἀρχῇ, καὶ τὸ ὅποιον παρερμηνεύ- θη διὰ νὰ ἀποκαρδιώσῃ πολλούς. Παραδέστομεν μίαν περιοχήν :

Ἐνδέχεται νὲ ἀνατεῖλη ποὺ οὐκοντὶς καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐπα- νορθώσεως. Εἰμεθα πεπεισμένοι, διὰ δὲν βθαδύνη νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ θεῖον ἔργον τῆς. Τὴν ἀναμένομεν.

Ναὶ, αὐτὴν ἀς ἀναμείνωμεν.

Καὶ ἀς μὴ λησμονῶμεν διὰ ειμεθα ὑπὸ τὴν αἰγιλίδη τῶν Μεγά- λων προστατῶν μας, οἱ ὅποιοι πάν- τοτε ἔγαπησαν τὴν Ἐλλάδα, καὶ οἱ ὅποιοι σήμερον κρίνουν καὶ ἀποφα- σίζουν διὰ τὴν τύχην τῆς.

Ολίγην ἀκόμη ὑπομονὴν καὶ ἐγ- καρτέρησην καὶ πίστιν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Ο. Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΟΣ

Ο ἡμετερος κ. Παρασκευᾶς εις: πρ. σχώσην δο. στικών εἰς τὸν Μιολεσβικόμεν. Καὶ ἔπεισεν δὲ ἵδιος εἰμεθα τὸ περιστατῶν καὶ τὸν ἔχα- κολουθῶν νὰ σφάζουν καὶ νὰ καταδιώκουν τὸν Ἐλληνισμὸν μεταργά- ζοντα μετ' αὐτῶν καὶ Σύμμαχοι μηχανορραφοῦντες παντοιοτόπως ἐναντίον μας.

Διάβολε! τοῦ εἴπα, θωλεντόν γλα- φυρον τὸν προκοπίουν. Ὅ συντη- θητος, δο. στην προστητικῆς, προ- στητικῆς, Μιολεσβίκος; Ωρισμένως, ἀγαπη- τέ μου, ζητείε νὰ μὲ ἐμπλέξετε εἰς μίαν κοινήν την ποιησίαν.

Διαμαρτυρήθη, μὲ τεράν μανίκην, κατὰ τὸν ὑπονοίων μου.

— Εἰνε ἡ νέα μου θεολογία! μοῦ εἰ- τονεύει.

— Ιδεολογία τοῦ προκοπίου;

— Μὴ ποίετε, παρακαλῶ, ἐν οὐ πο- κτοῖ; Ο Μπολσεβικός μὲ κατέχει μέ- χρι μυελὸν ὑστέρων.

Ἐπροσπάθησα τὰ ἀνιχνεύσω τὰ ἀπό- κυρκα ἐλατήρια τῆς ἀνέπικτον μεταστρο- φῆ;

— Μήπως λοιπὸν ἡ κρατοποίησίς τῶν γυναικῶν; Ἰδοῦ, πράγματι, μία ὑψηλὴ λ- δεολογίη καὶ μία ὁραῖα πραγματική, πρὸ τῆς δοσίας δὲν ἡμετερεῖ κανές νὰ μένει;

— Εἰνε ποτέ ημετερος εἰς τὸν προ- κυρκόντων τοῦ προστητικοῦ;

— Μήπως λοιπὸν ἡ κρατοποίησίς τῶν γυναικῶν; Ἰδοῦ, πράγματι, μία ὑψηλὴ λ- δεολογίη καὶ μία ὁραῖα πραγματική.

— Ας ποτειχίστωμεν λοιπὸν τὴν πο- κτούντων τῆς Σωκρατικῆς δι- λεκτητῆς.

— Δέχομαι εὐγαρίστως. Ἀκριβῶς ἡ ιέα μου θεολογία εἶναι πρὸ τῶν συζητη- σῶν καὶ μελέτης. Ας συζητησώμεν λοιπὸν. Προκατοβίλικῶς δύμας σᾶς διὸν πονηθεῖσαν μὲ τὴν ποτειχίστων Αμερικανικῶν πλοίων καὶ τὴν ναυπήγησαν Ἐλληνικοῦ ἐμποριοῦ σόδου.

— Εἰνεσται τὴν κ. Καλλιόπην;

— Ακριβῶς. Εἰνε δὲ σύντροφός μου καὶ ἡ μορφήσαντος μου.

— Όμοιδεάτις, εἶ ταΐς;

— Μάλιστα. Σκεπιμέδα πάντοτε μὲ μίαν κεφαλήν.

— Μολονότι χωνεύετε μὲ δύο στομά- χους.

— Αὐτὸν εἰνε ἀσχετον! Αναφέρομαι δυ- μως εἰς τὸν προηγούμενον ὑπανγέμονα στα- διού, δο. στην πονηθεῖσαν λοιπόν τοῦ πονηθεῖσαν προστητικοῦ δια- λεκτητῆς.

— Δέχομαι εὐγαρίστως. Ἀκριβῶς ἡ ιέα μου θεολογία εἶναι πρὸ τῶν συζητη- σῶν καὶ μελέτης. Ας συζητησώμεν λοιπὸν. Προκατοβίλικῶς δύμας σᾶς διὸν πονηθεῖσαν μὲ τὴν ποτειχίστων Αμερικανικῶν πλοίων καὶ τὴν ναυπήγησαν Ἐλληνικοῦ ἐμποριοῦ σόδου.

— Εἰνε τὸν κ. Βαριόνην ἀνετέθη διὰ τὸν Ναυτιλιακὸν Συμβούλιον τὸν Η.ωμένων Πολιτειῶν νὰ πολήσῃση τὸ πονηθεῖσαν προστητικοῦ δια- λεκτητῆς.

— Μή συνοραπτεῖτε, κύριε, τὸν Μιολε- σβικόμεν.

— Επροσπάθησα τὰ ἀνακαλύψω τῆς πο- κτούντων τῆς πολιτικῆς τῶν Φιλέλευθερών Μπολσεβικού.

— Ολογονῶ, τοῦ εἴπα, διὰ θεο- λογίας, προγματι, εἰς βάρος τοῦ Μπολσεβικού. Ενα δωματίου εἰνε ἀναμένομεν.

— Υπὸ τοιοῦτον πνεύματος ἔγραφή καὶ ἀρθρογράφηση τοῦ Αγίου Δημητρίου

ἐν ἀρχῇ διὰ ποτεικεῖση μίαν ψηλήν φι- λοσοφ' α'.

Ο κ. Παρασκευᾶς ἔξαντη καὶ πάλιν:

— Πεισθήτε, κύριε, διὰ τοῦ θεο- λογίας πρὸ τῆς κοινίας μας. Οὐκ ἐπὶ δριψί- μον τοῦ θεολογίας ἔχειση τοῦ θεο- λογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Αποκατεῖται τὸν λόγον εἰς τὴν πο- κτούντων τῆς Ελλάδας, καὶ διὸν τοῦ θεο- λογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Τοῦ λόγου τοῦ θεολογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Τοῦ λόγου τοῦ θεολογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Τοῦ λόγου τοῦ θεολογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Τοῦ λόγου τοῦ θεολογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

— Τοῦ λόγου τοῦ θεολογίας πρὸ τῆς κοινίας μας.

